

Římskokatolická farnost v Uničově
vás srdečně zve na

poutní slavnost svatých Cyrila a Metoděje

Hodová mše sv. se koná v kapli v Želechovicích
v úterý 5. července 2011 v 10.30 hodin.

Na závěr mše sv. budou požehnány obecní symboly.

Římskokatolická farnost Město Libavá
vás zve na tradiční pout' do Staré Vody

Program:

Sobota 23.7. 10.00 hod. Hlavní poutní mše svatá.
11.00 hod. Procesí ke Královské studánce
a požehnání vody.
Po návratu do kostela svátostné požehnání.

Neděle 24.7. 15.00 hod. Poutní mše svatá.
16.00 hod. Procesí ke Královské studánce
a požehnání vody.

Sbírka z letošní poutě bude věnována na zhotovení repliky
původní milostné sochy sv. Anny.
Velmi děkujeme všem, kdo přispějí.
Před každou mší bude možnost přistoupit ke svátosti smíření.
Promluvy a všechny informace budou překládány do němčiny.

Vyučování náboženství v Uničově ve školním roce 2011/2012

Kde se bude vyučovat náboženství: na faře

Jak: I. skupina: 1. a 2. třída v pondělí od 13.15 hodin
II. skupina: 3. až 5. třída ve středu od 13.15 hodin
III. skupina: 6. až 9. třída v pátek od 15.00 hodin

Prosíme rodiče, aby s těmito termíny počítali v nové školním roce a aby svým dětem
neplánovali žádné kroužky v době vyučování náboženství.

Jednom sí ník **POKOJ VÁM!** vydává římskokatolická farnost v Uni ov . Neprodějně! Ur eno pro vnit ní pot ebu farnosti.

P ísp vky posílat do 20. dne v m síci psanou formou, elektronickou poštou. Nevyžádané p ísp vky se nevracejí.
řmskokatolická farnost, Kostelní nám stí 153, 783 91 Uni ov, tel: 585 054 500, E-mail: rkunicov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

V m síci ervenci a srpnu oslaví 85 let paní
Drahoslava Hanáková a paní **Alžb ta Kleinerová**,
92. narozeniny pak oslaví paní **Marie Zaorálková**.
Boží požehnání, pomoc a p ímluvu Matky Boží,
pevné zdraví, radost a pokoj v srdci!

Římskokatolická farnost v Uničově
vás srdečně zve

na pout' na Rudu u Rýmařova v neděli 7. srpna 2011

Program:

v 9.45 h. - odjezd autobusu od supermarketu
Albert v Uničově
v 11.00 h. - slavnostní poutní mše sv.
ve 13.00 h. - pobožnost křížové cesty
ve 14.00 h. - odjezd do Uničova

Zveme všechny farníky.

Skon ila výuka náboženství ve školním roce 2010/11

Ve školním roce, který práv skon il,
navšt ovovalo výuku náboženství na fa e
celkem 46 d tí 1.- 9. t íd základních škol.
Já jsem vyu ovala 11 d tí z 1. a 2. t íd. Za
možnost seznamovat d tí s vírou, nábo-
ženstvím a biblickými p íb hy, jsem vd -
ná. Je pro m obohacením vid t, jak se
d tská srdce samoz ejm otevírají Boží
lásce a vnímání skute ností, které nás p e-
sahují. Spole n jsme prožili hezké chvíle
p í modlitb , povídání, tení, návšt v
kostela, zp vu a hrách. Setkávání jsme
uzav eli v poslední hodin zmrzlinou, jak
m žete vid t na fotografii. D kuji rodi m
za podporu a d v ru, d tem p eji krásné
prázdniny plné Božího požehnání a radosti
z jeho lásky.

J. Šumpíková

D kujeme všem vyu ujícím náboženství
za jejich službu. Vd ní farníci.

POKOJ VÁM!

M SÍ NÍK UNI OVSKÉ FARNOSTI

ervenec - Srpen 2011

Ro ník 7

íslo 7

SLOVO ŽIVOTA NA ERVENEC

„Bd te a modlete se, abyste nep išli do pokušení. Duch je
sice ochotný, ale t lo je slabé.“
(Mt 26,41)

Toto jsou slova, kterými se Ježíš b hem svého smrtelného
zápasu v Getsemane obrátil k Petrovi, Jakobovi a Janovi,
když vid l, že je
p emáhá spánek.
Vzal s sebou tyto
t i apoštoly,
sv dky svého
prom ní na
ho e Tábor, aby
mu byli v tak
t žké chvíli nablí-
zku a modlitbou
se spolu s ním
p ípravili na to, co
m lo p íjít a být
strašnou zkou-
škou i pro n .

„Bd te a modlete
se, abyste nep išli
do pokušení.
Duch je sice
ochotný, ale t lo
je slabé.“

teme-li tato
slova ve sv tle
okolností, za kterých byla pronesena, vidíme, že nejsou
pouhým doporu ením, které Ježíš dává svým u edník m. Je
t eba je chápat i jako výraz jeho duševního stavu. Ukazují,
jakým zp sobem se Ježíš na zkoušku p ípravuje. Tvá í v tvá
blížícímu se utrpení se modlí ze všech sil svého ducha, bojuje
proti strachu a hr ze ze smrti, vrhá se do náru e Otcovy
lásky, aby byl jeho v li v rný až do konce, a pomáhá svým
apoštol m d lat totěž.

Ježíš zde vystupuje jako vzor lov ka, který má projít
zkouškou, a zároveň jako náš bratr, který je s námi v t žké
chvíli.

„Bd te a modlete se, abyste nep išli do pokušení. Duch je
sice ochotný, ale t lo je slabé.“

Z Ježíšových úst je asto slyšet vybízení k bd losti. Bdit
pro n j znamená nenechat se nikdy p emoci duchovní
ospalostí, udržovat se v neustálé p ípravenosti jít vst íc Boží
v li, um t v každodenním život rozeznávat její znamení

a p edevším chápat t žkosti a utrpení ve sv tle Boží lásky.
Bd lost je nerozlu n spojena s modlitbou, která je
k p ekonání zkoušky zcela nezbytná. K ehkost vlastní lov ku
(„slabost t la“) je možné p ekonat jedin í silou, která je darem
Ducha.

„Bd te a modlete
se, abyste nep išli
do pokušení.
Duch je sice
ochotný, ale t lo
je slabé.“

Jak tedy žít
slovo života tohoto
m síce?

I my musíme
v život po ítat
s malými i velkými
každodenními
zkouškami. Není
možné, aby se
k es an s n jaký-
mi zkouškami d í-
ve i pozd ji ne-
setkal. První
podmínkou k p e-
konání jakékoliv
zkoušky je, jak
nás Ježíš upo-

zor uje, práv bd lost. Jde o to, abychom dokázali rozpoznat,
že jde o zkoušku, a uv domili si, že zkoušku B h nedopouští
proto, abychom malomysln li, ale abychom duchovn
dozrávali tím, že ji p ekonáme.

A p itom je t eba se modlit. Modlitba je nutná, protože
v takových chvílích jsme nejvíce vystaveni dv ma pokušením.
Na jedné stran se m žeme opovážliv domnívat, že 'to
zvládneme sami'. Na druhé stran se naopak m žeme
obávat, že to nezvládneme, jako by zkouška byla nad naše
síly. Ježíš nás však ujíš uje, že nebeský Otec nedopustí, aby
nám chyb la síla Ducha Svatého, jestliže bdíme a prosíme ho
o ni s vírou.

Chiara Lubichová

Významný den

stoupili do uličky mezi lavicemi. Pak už následoval samotný úkon pomazání křížem a slova z úst otce arcibiskupa: „Přijměte daru Ducha svatého“. Tímto každý bivanec obdržel nezrušitelné znamení, pečeť Páně, spolu s darem Ducha svatého.

Úkonem udělení svátosti bivaní dochází k naplnění kešanského života, svátost bivaní připodobuje dokonalejší kešany Ježíši Kristu, aby mohli vydávat své děti Kristu, který ve své lásce ke Kristu a ve víře vytvářel Jeho tajemné tělo – církev.

Po celoroční přípravě na uničovské faře, která zahrnovala předávání základních pravd víry, společné sdílení a především rozvíjení vztahu bivanec k Bohu, a která vyvrcholila nověnou k Duchu svatému a několikahodinovou intenzivní modlitbou v předvečer významného dne, přišel – 19. červen 2011. V tuto neděli se 30 bivanec společně se svými kmotry usadilo v jim vyhrazených prvních řadách uničovského kostela Nanebevzetí Panny Marie. Součástí mše svaté bylo totiž udělení svátosti bivaní arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem.

Po obnově kešanské slibu a vzkládání rukou nad bivanec společně s modlitbou, která vyjadřuje svolávání daru Ducha svatého, bivaneci na-

Přijetím svátosti bivaní nám Duch svatý nabízí své dary. Tyto dary ovšem nejsou osobním vlastnictvím jednotlivých kešan, jsou to dary, které máme využívat ve prospěch ostatních, ve prospěch společnosti, ve kterém žijeme. Tímto jsme zvaní a uschopováni k tomu, abychom nejen Boží lásku přijímali, ale abychom na ni také odpovídali a tím vstoupili do skutečné vztahy s Pánem.

Dejme tedy prostor Duchu svatému ve svém srdci a ve svém životě a nechme ho jednat...

(ss)

Výstava v Muzeu baroka

V neděli 3.7. 2011 v 10 hodin se v Muzeu baroka v Uničově otevřela výstava dvou restaurovaných soch: sv. Jana Křtitele a sv. Šebestiána.

Obě sochy pocházejí z minoritského kláštera, z kostela Povýšení sv. Kříže. Tyto sochy rýzných svatých od neznámého autora máme v muzeu celkem 8. Z toho dvě sochy, sv. Jana Křtitele a sv. Šebestiána, byly zrestaurovány

studentkami Vyšší odborné školy restaurátorské z Brna, které tím splnily svou absolventskou práci. Jak se jim úkol zdařil, to posoudíte na výstavě, a navíc vám obě absolventky na zahájení výstavy podrobně vysvětlí, jak práce na restaurování soch probíhala, s jakými problémy se potýkaly. Stejně zrestaurování by si zasloužily i zbývající sochy, ale k tomu jsou potřeba peníze.

Děkujeme římskokatolické farnosti v Uničově, panu děkanovi, který poskytl finanční částky, která uhradila náklady za materiál potřebný k opravě soch.

Děkujeme také studentkám – Monice Chocholeté, která restaurovala sochu sv. Šebestiána, a Lucii Bojdové, která pracovala na soše sv. Jana Křtitele.

Děkujeme za cenné odborné rady panu Jiřímu Látalovi, za odvezení a převezení zrestaurovaných soch.

Socha sv. Šebestiána je vyřezána ze dřeva. Stojí na dvou nohách, ruce jsou připevněny ke kmeni stromu. Pravá ruka a hlava směřují k nebi. Socha působí velmi přirozeně a jednoduše.

Sv. Šebestián pocházel z Milána. Žil ve 3. století. Byl vojáčkem v císařské armádě, tajně kešanský. Za pronásledování kešanský na příkaz císaře Diokleciána byl přivázán ke kolu a rozstřelen šípy. Toto mučení přežil, ale po uzdravení jej císař nechal ubívat. Byl pohřben do katakomb za hradbami města.

Roku 680 v něm propukl mor, ale poté, co byly mrtvé tělesa svatcovy ostatky, mor ustal. Jeho rány po šípech byly považovány za obraz morových ran.

Socha sv. Jana Křtitele je dřevěná, levá noha je mírně pokrčená, pravá ruka směřuje dolů k levé noze. Dlaň levé ruky je sevřená, v ní držel kříž. Přes tělo má přehozené roucho z velbloudí kůže a z něj bylo roucho

z vodní zlatené. Předpokládá se tak proto, že socha umístěná na stejném oltáři, sv. Šebestián, zlatené prvky má.

Sv. Jan Křtitel byl synem Zachariáše a Alžběty. Pokřtěn Ježíšem Kristem a označil ho „za Beránka Božího, který snímá hříchy světa“.

Sv. Jan Křtitel vytkl Herodovi Antipovi, že si vzal Herodiádu, ženu svého nevlastního bratra. Herodes Jana uvrhl do vězení. Ve vězení byl slyšet na žádost Salome, dcery Herodiády.

Je dobře, že byla restaurována právě socha sv. Jana Křtitele v tomto roce, který slavíme jako „Rok sv. Křtu“.

Výstavu obou soch si můžete prohlédnout v muzeu baroka až do konce měsíce července.

Všichni jste srdečně zváni.

Emilie Zatloukalová

Osmdesátiny P. Maxe Jarosche

1. července se dožívá 80 let pan farář P. Mgr. Max Jarosch.

V naší farnosti působí 28 let.

Do Uničova se přistěhoval v roce 1974 a na podzim roku 2002 kvůli zdravotním potížím odchází na odpočinek do rodných Kravař.

Za dobu své působnosti vykonal velké dílo na opravě zdejšího kostela i na opravách kostela a kapličky ve své farnosti. Jako vystudovaný stavitel uplatnil své znalosti na zdejší zchátralém kostele.

Říkával, že Pán Bůh vedl jeho kroky právě sem, kde potřeboval. I fara potřebovala nutnou opravu. Vlhké zdi, plíseň, což ke zdraví nepříde, zvláště, když pan farář měl potíže s dechem.

Co to bylo náročné práce a starosti se sháněním rýzných povolení, emeslník a peníze – to bylo potřeba nejvíce. A už to byla stěcha, fasáda kostela i fary, dlažba, opravy a výměna dlažek v lavicích, dřevěná okna, kterými táhla zima a vše ostatní, o čem nejvíce v dialogu sám. Měl před sebou náročný úkol, ale nevzdal se. S Boží pomocí a několika obětavými lidmi se dal do práce. Neúnavně sháněl vše potřebné, i když se vždy nesetkal s pochopením a vstřícností. Nevzdával se, a jak sám říká: „Dvě mi mne vyhodili a oknem jsem se vrátil, dokud jsem nedostal potřebná povolení.“

Farceři nevěřící přehlíželi jeho plá-

ny a pokládali je za neskutečný sen. Proto byl vyčerpán, unavený, když po mši svaté odpovídal v sakristii.

Zdravotní sestra paní Urbánková a nejbližší sousedka paní Kozáková byly nablízku, když potřeboval pomoc. I další ochotní lidé přispívali svou po-

moce a modlitbami. Panna Maria, patronka našeho chrámu, pomáhala svými přímlovami trnu Božího.

Práce zdárně pokračovaly a hlavně se obešly bez úrazu. S údivem jsme hleděli na pokrývače, jak v té výšce pracovali. I ostatní muži s elánem otlou-

kali omítky na lešení. Po namáhavé práci zazářil kostel v plné kráse do celého okolí.

Pan farář Max byl šťastný a my farceři s ním. Veliké dílo se s Boží pomocí podařilo dokončit. P. Max však ruce do klína nesložil a nechal zhotovit bronzovou sochu sv. Jana Sarkandera, která zdobí portál u kostela. Krátce po její instalaci a posvěcení, vichřice sochu strhla a poškodila ji. Pan farář Max se už tehdy stěhoval do Kravař, ale dříve ještě nechal sochu opravit.

Připomíná nám sv. Jana Sarkandera a jeho působení v naší farnosti.

Pan farář i, veliký Pán Bůh zaplať za všechno, co jste vykonal!

Děkujeme za Vaše duchovní vedení, za náš krásný kostel, který je takový Vaší zásluhou a stal se ozdobou města. I když tu s námi již nejste, jsou zde Vaše stopy a stále Vás připomíná podobizna ve vitráži okna, kde jste s kardinálem Joachimem Meisnerem, který je Vaším přitelem a pomocníkem.

Anna Svobodová